

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200797
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1019200797.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Ondrejkovej a členiek senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D. a Mgr. Miroslavy Fodor (sudkyňa spravodajkyňa), v právnej veci žalobcu: Mestská časť Bratislava – Nové Mesto, so sídlom Junácka 1, Bratislava, IČO: 00 603 317, zastúpeného: Advokátska kancelária Filo & Partners s. r. o., so sídlom Štúrova 11, Bratislava, IČO: 47 237 031, proti žalovanému: Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 25, IČO: 50 349 287, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3780/2019-420, 14495/2019 zo dňa 26. marca 2019 v znení opravy rozhodnutia č. 3780/2019-420, 17354/2019 zo dňa 10. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Správny súd v Bratislave z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Ministerky pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 3780/2019-420, 14495/2019 zo dňa 26. marca 2019 v znení opravy rozhodnutia č. 3780/2019-420, 17354/2019 zo dňa 10. apríla 2019 a prvostupňové rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. MPRV-2018-1521/17329-3 zo dňa 11. decembra 2018 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Správny súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „právny predchodca žalovaného“) ako riadiaci orgán pre operačný program Bratislavský kraj uzavrelo so žalobcom Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z2231012008601 zo dňa 22. apríla 2014 v znení neskorších dodatkov, ktorej predmetom bola úprava zmluvných podmienok, práv a povinností pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej aj „NFP“) na realizáciu aktivít projektu „ISRMO OPBK - Mestská časť Bratislava - Nové Mesto - Obnova ZŠ s MŠ Za kasárňou“ (ďalej len „projekt“).

2. Žalobca v súvislosti s realizáciou projektu zahájil proces verejného obstarávania zverejnením výzvy na predkladanie ponúk vo Vestníku verejného obstarávania č. 71/2014 dňa 10. apríla 2014 pod značkou 5484-WYP. Výsledkom procesu verejného obstarávania bola Zmluva o dielo č. 2014/108 zo dňa 28. októbra 2014, uzavretá medzi žalobcom a spoločnosťou MOLDA stavebná firma, s. r. o., Trhová 54, Bratislava (ďalej len „úspešný uchádzač“).

3. Úrad vládneho auditu (ďalej len „ÚVA“) vykonal u právneho predchodcu žalovaného vládny audit, ktorého výsledky sú obsiahnuté v správe z vládneho auditu č. A793 K4441 zo dňa 30. septembra

2016 (ďalej len „správa“). Prvé z dvoch zistení vo vzťahu k predmetnej veci spočívalo v nevyužití vysvetlenia ponuky úspešného uchádzača v zmysle § 42 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) z dôvodu neprimerane krátkej lehoty dodania (72 kalendárnych dní, pričom predpokladaná lehota dodania bola vo výzve na predkladanie ponúk stanovená na 12 mesiacov, t. j. 365 dní) a s tým spojenom nedodržaní § 9 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, keď žalobca nedostatočne zabezpečil transparentnosť procesu verejného obstarávania, čo umožnilo účasť vo verejnej súťaži uchádzačovi, ktorého ponuka vykazovala znaky neprimerane nízkej lehoty, čím zároveň nebola dostatočne zabezpečená čestná hospodárska súťaž. Druhé zistenie spočívalo v porušení § 9 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, keď žalobca spojil zákazky na uskutočnenie stavebných prác s dodávkou tovaru, hoci mal umožniť rozdelenie zákazky na dve samostatné časti, čím diskriminoval tých uchádzačov, ktorí by mohli podať ponuku len na jednotlivé plnenia, pričom neboli schopní zabezpečiť dodanie celého predmetu zákazky.

4. Právny predchodca žalovaného následne žalobcovi doručil žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov - výzva č. MPRV-2016-740/11821-80 zo dňa 18. októbra 2016 (ďalej len „žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov“), v ktorej ho vyzval na vrátenie finančných prostriedkov v sume 182 043,60 eur so splatnosťou do 15. decembra 2016, a to s možnosťou aplikácie § 28a zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pomoci a podpore“), t. j. uzatvorenia dohody o splátkach alebo dohody o odklade plnenia. Prílohu žiadosti tvorili správa o zistenej nezrovnalosti č. N21601807/S01, žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov s kódom 22310120086/Z01, správa o zistenej nezrovnalosti č. N21601808/S01 a žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov s kódom 22310120086/Z02.

5. Na základe žiadosti právneho predchodcu žalovaného vykonal Úrad pre verejné obstarávanie (ďalej len „ÚVO“) u žalobcu kontrolu postupu zadávania zákazky s predmetom „Obnova ZŠ s MŠ Za kasárňou“, ktorej výsledky sú zaznamenané v Protokole o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 7637-7000/2017-ODII/4 zo dňa 06. júla 2017 v spojení s Dodatkom č. 1 k protokolu č. 7637-7000/2017-ODII/8 zo dňa 08. novembra 2017 (ďalej len „protokol“). V protokole boli identifikované dve porušenia zákona o verejnom obstarávaní s možným vplyvom na výsledok verejného obstarávania. Konkrétne išlo o postup žalobcu v rozpore s § 9 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, a to s princípom nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov vo vzťahu k definovaniu, resp. vymedzeniu predmetu/predmetov danej zákazky, keď v rámci obstarávania jednej zákazky spojil rôzne navzájom oddeliteľné predmety zákazky, pričom nerozdělil obstarávaný predmet zákazky na časti s možnosťou predložiť ponuku na jednu alebo viac častí predmetu zákazky. Žalobca mal zároveň postupovať v rozpore s § 100 ods. 1 písm. h) zákona o verejnom obstarávaní v nadväznosti na § 42 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, keď nepožiadal úspešného uchádzača o vysvetlenie jeho ponuky, resp. o vysvetlenie ním uvedenej doby realizácie predmetu zákazky, čím postupoval aj v rozpore s § 9 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, a to s princípom rovnakého zaobchádzania, princípom nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov a princípom transparentnosti.

6. Dňa 30. novembra 2017 bol daný protokol v zmysle § 146a ods. 3 písm. h) zákona o verejnom obstarávaní prerokovaný za účasti splnomocneného zástupcu žalobcu a kontrola postupu zadávania predmetnej zákazky po uzavretí zmluvy bola ukončená v zmysle § 146c ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní.

7. Na základe protokolu vykonal právny predchodca žalovaného dňa 16. februára 2018 administratívnu kontrolu predmetného verejného obstarávania, ktorou boli potvrdené zistenia uvedené v protokole. Závery administratívnej kontroly zaslal žalobcovi listom č. MPRV-2018-1658/415-2 zo dňa 16. februára 2018.

8. Oznámením o začatí správneho konania č. MPRV-2018-1521/15206-1 zo dňa 13. novembra 2018 právny predchodca žalovaného oznámil žalobcovi, že v zmysle § 18 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) začína z vlastného podnetu správne konanie vo veci vrátenia finančných prostriedkov z dôvodu porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore uvedených v protokole vydanom ÚVO voči žalobcovi. K danému oznámeniu sa žalobca vyjadril v podaní zo dňa 26. novembra 2018.

9. Právny predchodca žalovaného prvostupňovým rozhodnutím č. MPRV-2018-1521/17329-3 zo dňa 11. decembra 2018 v zmysle § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore uložil žalobcovi povinnosť vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov s kódom 22310120086/Z01 a žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov s kódom 22310120086/Z02, ktoré tvoria prílohu žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov - výzva č. MPRV-2016-740/11821-80 zo dňa 18. októbra 2016, t. j. sumu vo výške 273 065,40 eur v lehote 60 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

10. V nadväznosti na vyjadrenie žalobcu v súvislosti so zistením v zmysle § 9 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní uviedol, že do predpokladanej hodnoty zákazky na stavebné práce nie je možné zahrnúť predpokladanú hodnotu tovaru, ktorý nie je nevyhnutný na splnenie zmluvy na stavebné práce alebo s ňou nesúvisí. Konštatoval, že dodávku obstarávaných tovarov v danom prípade nie je možné považovať za nevyhnutne potrebnú na realizáciu samotných stavebných prác spočívajúcich v rekonštrukcii budov, a teda mohlo dôjsť k obmedzeniu konkurenčného prostredia medzi dodávateľmi na príslušnom trhu uskutočňovania stavebných prác a tovarov, a tým aj k obmedzeniu hospodárskej súťaže. S argumentáciou žalobcu ustanovením § 32 ods. 10 zákona o verejnom obstarávaní, v zmysle ktorého podmienku účasti je možné považovať za primeranú, ak ju v čase vyhlásenia postupu zadávania zákazky vie splniť najmenej päť uchádzačov, sa nestotožnil, keďže mohli byť diskriminovaní a od účasti v danom postupe zadávania zákazky odradení potenciálni záujemcovia/uchádzači, ktorí sa zaoberajú napr. len dodávkou tovaru alebo len realizáciou stavebných prác, a zároveň pre nich môže byť problematické spájať sa v rámci skupiny dodávateľov. V tomto smere považoval zistenia a argumenty ÚVO obsiahnuté v protokole za relevantné a opodstatnené a mal za to, že v rámci obstarávania jednej zákazky žalobca spojil rôzne navzájom oddeliteľné predmety zákazky, pričom nerozdelil obstarávaný predmet zákazky na časti s možnosťou predložiť ponuku na jednu alebo viac častí predmetu zákazky, ktoré konanie mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania.

11. Žalobca mal podľa jeho názoru bez ohľadu na výklad ustanovení § 42 zákona o verejnom obstarávaní vyhodnocovať predložené ponuky komplexne a mal požiadať úspešného uchádzača o vysvetlenie jeho ponuky. Vyjadril sa, že pri vyhodnocovaní ekonomicky najvýhodnejšej ponuky mal žalobca predložené ponuky náležite posúdiť nielen z hľadiska ich ceny, ale aj lehoty dodania. Upozornil pritom na zistenie ÚVO, že ponuka úspešného uchádzača pri lehote dodania je o 80,27% nižšia ako žalobcom stanovená predpokladaná lehota dodania predmetu zákazky a o 64,74% nižšia ako ponuky ostatných uchádzačov. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že žalobca v rámci predmetného verejného obstarávania vo vzťahu k inému uchádzačovi pristúpil k aplikácii § 42 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní a požiadal ho o vysvetlenie jeho ponuky, čím vniesol pochybnosti do celého procesu vyhodnotenia ponúk v predmetnej zákazke, keď tento inštitút neaplikoval rovnakým spôsobom a pri posudzovaní predložených ponúk nedodrжал zásadu rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi. V nadväznosti na uvedené sa stotožnil so zisteniami a argumentami ÚVO obsiahnutými v protokole a mal za to, že neaplikácia inštitútu vysvetlenia ponuky úspešného uchádzača v súvislosti s lehotou dodania mohla mať vplyv na výsledok verejného obstarávania.

12. V zmysle Metodického pokynu Centrálného koordinačného orgánu č. 11 k určovaniu výšky vrátenia poskytnutého príspevku alebo jeho časti pri porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania - aktualizácia č. 6 a jeho prílohy (ďalej len „metodický pokyn“) a Rozhodnutia Európskej komisie č. C (2013) 9527 zo dňa 19. decembra 2013 identifikoval porušenie č. 9 (t.j. diskriminačné podmienky účasti stanovené v súťažných podkladoch alebo v oznámení) a 16 (t.j. nedodržanie zásady transparentnosti a/alebo rovnakého zaobchádzania) pri ktorom je stanovená finančná oprava 25%, ako aj porušenie č. 9 (t. j. diskriminačné podmienky účasti stanovené v súťažných podkladoch alebo v oznámení), pri ktorom je stanovená finančná oprava 25%. S ohľadom na dané porušenia, ktoré mohli mať vplyv na výsledok verejného obstarávania udelil finančnú korekciu vo výške 25% zo všetkých výdavkov vyplývajúcich z verejného obstarávania na predmet zákazky, vypočítanú v zmysle metodického pokynu.

13. Vzhľadom na to, že aplikácia ustanovenia § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore platného v čase zahájenia procesu verejného obstarávania zverejnením výzvy na predkladanie ponúk vo Vestníku verejného obstarávania č. 71/2014 dňa 10. apríla 2014 pod značkou 5484-WYP by spôsobila zhoršenie právneho postavenia žalobcu, postupoval podľa predmetného ustanovenia v znení účinnom od 01. júna 2017, ktoré je pre žalobcu priaznivejšie, keďže ide o vrátenie jeden a pol násobku sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie a nie dvojnásobku danej sumy.

14. Považoval za preukázané, že žalobca tým, že v rámci obstarávania jednej zákazky spojil navzájom oddeliteľné predmety zákazky, pričom nerozdelil obstarávaný predmet zákazky na časti s možnosťou predložiť ponuku na jednu alebo viac častí predmetu zákazky, postupoval v rozpore s § 9 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní. Rovnako mal za preukázané, že žalobca nepožiadaval v zmysle 100 ods. 1 písm. h) v nadväznosti na § 42 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní úspešného uchádzača o vysvetlenie jeho ponuky, resp. o vysvetlenie ním uvedenej doby realizácie predmetu zákazky, čím súčasne postupoval v rozpore s § 9 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, a to s princípom rovnakého zaobchádzania, princípom nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov a princípom transparentnosti. Konštatoval, že uvedené porušenia zákona o verejnom obstarávaní mohli mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, pričom boli potvrdené aj v protokole. Zároveň pokladal za preukázané, že žalobca nevrátil časť poskytnutého finančného príspevku na základe žiadosti o vrátenie časti príspevku ani neuzavrel dohodu o splátkach alebo dohodu o odklade plnenia podľa § 28a zákona o pomoci a podpore.

15. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom rozhodla Ministerka pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „Ministerka pôdohospodárstva“) napadnutým rozhodnutím č. 3780/2019-420, 14495/2019 zo dňa 26. marca 2019 v znení opravy rozhodnutia č. 3780/2019-420, 17354/2019 zo dňa 10. apríla 2019 tak, že rozklad žalobcu zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

16. Námietky žalobcu uvedené v rozklade vyhodnotila ako nedôvodné. Dospela k záveru, že prvostupňový správny orgán za porušenia uvedené v správe ÚVA, v protokole ÚVO, ako aj v záveroch administratívnej kontroly dôvodne uložil povinnosť vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov s kódom 22310120086/Z01 a žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov s kódom 22310120086/Z02. Konštatovala, že právny predchodca žalovaného napadnutým rozhodnutím uložil žalobcovi povinnosť vrátiť finančné prostriedky v sume 273 065,40 eur, pričom išlo o konanie začaté z úradnej moci oznámením zo dňa 13. novembra 2018. Uviedla, že dňa 18. októbra 2016 právny predchodca žalovaného ako riadiaci orgán vyzval žalobcu na vrátenie finančných prostriedkov spolu v sume 182 043,60 eur (107 600,51 eur a 74 443,09 eur), pričom suma uvedená v napadnutom rozhodnutí je jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzvach (161 400,76 eur a 111 664,64 eur, navýšenie spolu o 91 021,80 eur). Poukázala na to, že podľa zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z2231012008601 zo dňa 22. apríla 2014 v znení jej dodatkov právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi nenávratný finančný príspevok maximálne do výšky 764 782,89 eur. Zistila, že v oboch prípadoch suma na vrátenie finančných prostriedkov nie je viac ako 100 % výšky poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

17. Mala za to, že právny predchodca žalovaného ako riadiaci orgán a aj správny orgán postupoval v súlade s § 27a zákona o pomoci a podpore, pričom žalobcovi uložil povinnosť vrátiť finančné prostriedky z dôvodu porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania, a to nedodržania zásady transparentnosti, nediskriminácie a rovnakého zaobchádzania s uchádzačmi pri verejnom obstarávaní. Poukázala pritom na § 9 ods. 1, 3 zákona o verejnom obstarávaní, rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“) zo dňa 10. októbra 2013 vo veci C-336/12 a rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 2S/250/2009 zo dňa 8. februára 2012. Vzhľadom na vyššie uvedené sa stotožnila s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia a tým, že žalobca svojím konaním pri zadávaní zákazky diskriminoval ostatných uchádzačov alebo záujemcov o zákazku a nedostatočne zabezpečil transparentnosť procesu verejného obstarávania. Právny predchodca žalovaného podľa jej názoru správne aplikoval príslušnú právnu úpravu, a to zákon o pomoci a podpore, zákon o verejnom obstarávaní a správny poriadok.

II.

Správna žaloba

18. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia Ministerky pôdohospodárstva č. 3780/2019-420, 14495/2019 zo dňa 26. marca 2019 v znení opravy rozhodnutia č. 3780/2019-420, 17354/2019 zo dňa 10. apríla 2019 z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, ako aj zrušenia prvostupňového rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného č. MPRV-2018-1521/17329-3 zo dňa 11. decembra 2018 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

19. Závery prvostupňového rozhodnutia, ktoré boli prebraté aj do napadnutého rozhodnutia, považoval za nesprávne a prijaté v rozpore s platnou právnou úpravou a judikatúrou slovenských súdov, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Poukázal na skutočnosť, že na predmetné konanie sa aplikuje správny poriadok, ktorý kladie zvýšené nároky na odôvodnenie rozhodnutia. Namietal, že jemu adresovaná žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov obsahuje len uvedenie výšky týchto finančných prostriedkov bez akejkolvek úvahy o tom, z akých podkladov právny predchodca žalovaného pri jej stanovení vychádzal, akými právnymi predpismi sa riadil a ako sa k stanovenej výške vrátenia finančných prostriedkov dopracoval, pričom tieto informácie neobsahuje ani napadnuté rozhodnutie. Upozornil, že v napadnutom rozhodnutí absentuje aj správna úvaha o tom, akými závermi sa riadil právny predchodca žalovaného pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia. Mal za to, že uloženie povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve je nutné vnímať ako sankciu sui generis v správnom konaní, ktorú nemôže správny orgán vyhodnotiť iba formálne tak, že prevezme závery iných štátnych orgánov o skutkovom a právnom základe jeho konania, a to bez právneho posúdenia a jeho riadneho odôvodnenia. V tomto smere podotkol, že prvostupňové rozhodnutie aj napadnuté rozhodnutie síce uvádzajú dôvody porušenia zákona o verejnom obstarávaní s vplyvom na jeho výsledok, avšak úvahu správneho orgánu a detailné zdôvodnenie tohto porušenia už neuvádzajú. Odkázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej platí, že pokiaľ je výsledkom konania správneho orgánu sankcia alebo trest, je potrebné vychádzať zo zásad a základných atribútov trestania platných pre právo trestné. Podľa jeho mienky teda ani existencia protokolu nezabavuje správny orgán povinnosti riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, ktorým sa navyše ukladá sankcia.

20. V súvislosti s posúdením otázky, či porušil § 9 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, právny predchodcu žalovaného vytkol, že sa v napadnutom rozhodnutí nijako nevysporiadal s tým, či spojenie viacerých čiastkových zákaziek do jednej zákazky a jedného obstarávania bolo skutočne porušením zákona. Bol toho názoru, že môže ísť o jednotný celok, ktorý je spolu funkčne spojený a ekonomicky výhodný pre žalobcu, pričom právny predchodca žalovaného mohol vykonať test neoddeliteľnosti, či vôbec bolo technicky a následne aj ekonomicky účelné zákazku deliť. Vo vzťahu k porušeniu § 100 ods. 1 písm. h) zákona o verejnom obstarávaní v spojitosti s § 42 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní namietal, že právny predchodca žalovaného neuvádza, prečo má byť lehota na plnenie krátka a teda prečo mal ako verejný obstarávateľ vyzývať na vysvetlenie. Tvrdil, že dodávateľ môže mať spôsoby a formy v rámci svojich zmluvných partnerov, technológií, stavu skladu, zásob, ktoré jeho predloženú ponuku odôvodňujú. Napokon mal za to, že aj porušenie § 9 ods. 3 v spojení s § 21 ods. 1 a ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní, keď nedodal ÚVO kompletnú dokumentáciu, zostalo zo strany právneho predchodcu žalovaného bez uvedenia dôvodov.

III.

Vyjadrenie právneho predchodcu žalovaného

21. Vo vyjadrení k podanej správnej žalobe zo dňa 19. júla 2019 právny predchodca žalovaného navrhol, aby správny súd podanú správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol. Napadnuté rozhodnutie považoval za vecne správne a vydané v súlade s platnou vnútroštátnou a medzinárodnou legislatívou. Mal za to, že závery prvostupňového, ako i druhostupňového správneho orgánu zodpovedajú zásadám logického myslenia, pričom podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym, zákonom stanoveným procesným postupom. Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade výdavky vynaložené žalobcom v súvislosti s realizovaným verejným obstarávaním boli overované ÚVA v zmysle zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ÚVO so zmocnením podľa zákona o verejnom obstarávaní a ním samotným ako riadiacim orgánom podľa § 24c - § 24e zákona o pomoci a podpore, pričom závery týchto kontrol sa v zistených prípadoch porušenia zákona o verejnom obstarávaní jednoznačne zhodli a žalobcovi bola účinne zabezpečená možnosť vyjadriť sa k zisteniam, preukázať správnosť svojho postupu, a tiež vyrovnáť nezrovnalosť a vyhnúť sa tak jeden a pol násobnému navýšeniu v správnom konaní podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore.

22. Tvrdil, že ak sú vládny auditom zistené nedostatky, a teda nezrovnalosť podľa čl. 2 ods. 7 nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006, riadiaci orgán je povinný v zmysle čl. 98 ods. 2 citovaného nariadenia vykonať finančnú opravu, ktorá povinnosť je implementovaná v § 27 zákona o pomoci a podpore. Keďže žalobca nevrátil požadovanú časť príspevku na základe výzvy podľa § 27a ods. 2

zákona o pomoci a podpore, bol povinný požiadať ÚVO o vykonanie kontroly súladu vykonaného verejného obstarávania so zákonom o verejnom obstarávaní, ktorá bola z dôvodu zistenia nedostatkov skončená prerokovaním protokolu. Bol toho názoru, že ak by riadiaci orgán v správnom konaní podľa § 27a zákona o pomoci a podpore posudzoval porušenie zákona o verejnom obstarávaní a na tomto základe právoplatne rozhodol o vrátení príspevku alebo jeho časti, mohlo by to vo vzťahu k právoplatnému rozhodnutiu ÚVO o uložení pokuty za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania podľa zákona o verejnom obstarávaní (v danom prípade nebola uložená) predstavovať porušenie zásady ne bis in idem. Podľa jeho mienky je správny orgán v zmysle § 27a zákona o pomoci a podpore povinný konať na základe protokolu alebo právoplatného rozhodnutia ÚVO o uložení pokuty, pričom neuvedenie alebo modifikovanie týchto zistení by bolo v rozpore so zákonom o pomoci a podpore. Vyjadril sa, že odôvodnenia prvostupňového a napadnutého rozhodnutia obsahujú všetky náležitosti v zmysle správneho poriadku, keďže v prvostupňovom rozhodnutí je uvedená podstata vecí, podklady rozhodnutia, stanovisko k argumentom žalobcu, vyjadrenie k zisteniam ÚVO v protokole a tiež zdôvodnenie použitia príslušnej právnej normy, a v napadnutom rozhodnutí je zhrnutý doterajší stav, námietky žalobcu obsiahnuté v rozklade, vyjadrenie k zisteniam vládneho auditu, ÚVO a riadiaceho orgánu z administratívnej kontroly, ako aj vyjadrenie k vyčísleniu požadovanej sumy podľa § 27a zákona o pomoci a podpore.

23. Upozornil, že úprava § 27a zákona o pomoci a podpore neuvádza žiadne požiadavky vzťahujúce sa na obsahové a formálne náležitosti výzvy, resp. žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Poukázal na rozhodnutie Komisie č. C (2013) 9527 zo dňa 19. decembra 2013 o stanovení a schválení usmernení o určení finančných opráv, ktoré má Komisia uplatňovať na výdavky financované Úniou v rámci zdieľaného hospodárenia pri nedodržaní pravidiel verejného obstarávania, ako aj metodický pokyn vydaný Centrálnym koordinačným orgánom Úradu vlády Slovenskej republiky. Bol toho názoru, že jeho postup bol v celom rozsahu aplikovaný v súlade s daným legislatívnym rámcom. Podoťkol, že postup pri určovaní výšky vrátenej časti príspevku ako aj odvolávka na právnu úpravu, z ktorej riadiaci orgán vychádzal, je uvedený v správach o zistenej nezrovnalosti v časti „finančné aspekty“ a „uložené postihy“, ktoré sú prílohami žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, a teda žalobcovi nebola odopretá možnosť oboznámiť sa s uplatňovaným postupom.

24. Žalobca nevyužil právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalovaného v súdom určenej lehote.

IV.

Konanie na správnom súde

25. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov začal s účinnosťou od 01. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-6S/126/2019. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola predmetná vec dňa 7. júna 2023 v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z.z.“) náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená do senátu 4S Správneho súdu v Bratislave a následne bola dňa 22. mája 2024 rovnakým spôsobom pridelená do novovzniknutého senátu 8S Správneho súdu v Bratislave.

V.

Pojednávanie

26. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP rozhodol na pojednávaní dňa 16. januára 2025 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil v prítomnosti povereného zástupcu žalovaného, právny zástupca žalobcu sa z pojednávania ospravedlnil a o odročenie pojednávania nežiadal. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie vrátane konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu, z dôvodov uplatnených v správnej žalobe a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

27. Poverený zástupca žalovaného pred súdom poukázal na predložené písomné vyjadrenie. Zároveň uviedol, že medzičasom došlo k určitému posunu v judikatúre správnych súdov a upozornil na dve konkrétne rozhodnutia. Prvým bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2S/113/2019- 61 týkajúci sa obdobnej veci medzi rovnakými účastníkmi, podľa ktorého ustanovenie § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore neumožňuje správny orgán použiť správnu úvahu či rozhodne alebo nerozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie, avšak hornou hranicou je 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti vzťahujúcej sa na predmet zákazky, a zistenia ÚVO o porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, sú pre riadiaci orgán záväzné, čo je vyjadrené v § 27 ods. 4 zákona o pomoci a podpore. Preto označil námietku žalobcu o prevzatí záverov z protokolu do rozhodnutí právneho predchodcu žalovaného oboch stupňov za irelevantnú. Druhým rozhodnutím, na ktoré poukázal, bol rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sfk/29/2021 zo dňa 12. júla 2023, z ktorého vyplýva záväzná povaha protokolu vo vzťahu k orgánu rozhodujúcemu podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore.

VI.

Relevantné právne predpisy

28. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01. júla 2023 konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

29. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

31. Podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

32. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

33. Podľa § 27a ods. 1 zákona o pomoci a podpore ak riadiaci orgán na základe vlastného podnetu alebo podnetu iného orgánu zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, prostredníctvom žiadosti o vrátenie vyzve prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti vzťahujúceho sa na predmet zákazky; ak iný orgán ako riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, a riadiaci orgán s týmto zistením nesúhlasí, riadiaci orgán podá podnet orgánu podľa osobitného predpisu.66a)

34. Podľa § 27a ods. 2 zákona o pomoci a podpore ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe žiadosti o vrátenie podľa odseku 1, riadiaci orgán podá podnet orgánu podľa osobitného predpisu.66a)

35. Podľa § 27a ods. 3 písm. b) zákona o pomoci a podpore ak bolo na základe podnetu podľa odseku 2 zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania,66a) riadiaci orgán podá podnet správny orgán na konanie podľa odseku 5, ak bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole,66c) ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, a za ktoré sa neukladá pokuta podľa písmena a).

36. Podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore v znení účinnom do 31. augusta 2023 správny orgán na základe podnetu podľa odseku 3 alebo odseku 4 rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie podľa odseku 1 alebo odseku 4, najviac však do výšky 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti vzťahujúcich sa na predmet zákazky.

37. Podľa § 27a ods. 7 písm. a) zákona o pomoci a podpore na konanie podľa odseku 5 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. 42) Ak je viac správnych orgánov oprávnených rozhodnúť podľa odseku 5, rozhodne vo veci orgán, ktorý začal konať ako prvý. Správnym orgánom v konaní podľa odseku 5 je riadiaci orgán.

38. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

39. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VII.

Posúdenie vecí správnym súdom

40. V prejednávanej veci bolo úlohou správneho súdu preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia Ministerky pôdohospodárstva č. 3780/2019-420, 14495/2019 zo dňa 26. marca 2019 v znení opravy rozhodnutia č. 3780/2019-420, 17354/2019 zo dňa 10. apríla 2019 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím právneho predchodcu žalovaného č. MPRV-2018-1521/17329-3 zo dňa 11. decembra 2018 vo veci uloženia povinnosti žalobcovi vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, t. j. sumu vo výške 273 065,40 eur, podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore.

41. Správny súd sa prioritne zaoberal otázkou, či sa v danom prípade jedná o všeobecnú správnu žalobu alebo správnu žalobu vo veciach správneho trestania, ktorej vyriešenie má zásadný vplyv na rozsah prieskumu napadnutého rozhodnutia zo strany správneho súdu, keďže v prípade správnej žaloby vo veciach správneho trestania správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby vo vzťahu k vadám uvedeným v ustanovení § 195 SSP, ako aj na dĺžku lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 443 SSP), nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku (§ 145, § 146 SSP) atď. Vzhľadom na to, že v predmetnej veci evidentne nejde o priestupok ani o iný správny delikt v užšom zmysle, bolo potrebné ustáliť, či rozhodovanie o uložení povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov (najviac do výšky 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti vzťahujúcej sa na predmet zákazky), podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore, na ktoré sa v zmysle § 27a ods. 7 zákona o pomoci a podpore vzťahuje správny poriadok, možno považovať za rozhodovanie o sankcii za iné podobné protiprávne konanie v zmysle § 194 ods. 1 SSP.

42. Preskúmaním rozhodovacej činnosti Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS SR“ alebo „kasačný súd“) týkajúcej sa konania a rozhodovania orgánov verejnej správy podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore správny súd zistil, že právne názory jednotlivých senátov kasačného súdu na povahu rozhodovania podľa citovaného ustanovenia nie sú jednotné, pričom táto otázka doposiaľ nebola predmetom rozhodovania veľkého senátu NSS SR.

43. Kasačný súd v rozsudku sp. zn. 1Sžfk/21/2021 zo dňa 31. marca 2022, v prípade, keď prijímateľ bol zaviazaný k zaplateniu jeden a pol násobku sumy oproti predchádzajúcej výzve, konštatoval, že uloženie povinnosti príjemcovi vrátiť poskytnutý príspevok na podklade rozhodnutia podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore má povahu sankcie za predchádzajúce protiprávne konanie spočívajúce v porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania a prípadne aj sankcie za dobrovoľné nevrátenie príspevku na základe žiadosti o vrátenie príspevku, ak došlo k navýšeniu sumy uvedenej v predmetnej výzve na jeden a pol násobok.

44. NSS SR v rozsudku sp. zn. 2Sfk/25/2021 zo dňa 22. júla 2022, v situácii, keď bol prijímateľ povinný vrátiť celý poskytnutý nenávratný finančný príspevok, vyslovil záver, že uloženie povinnosti vrátiť príspevok možno hodnotiť iba ako sankciu v širšom slova zmysle, čo však bez ďalšieho neznamená, že ide o sankciu trestnej povahy, na ktorú by bolo možné aplikovať zákonné inštitúty určené pre oblasť správneho trestania. Poukázal na rozsudok SD EÚ v spojených veciach Jude?ul Neam?, C-260/14 a Jude?ul Bacău, C-261/14, kde SD EÚ najmä konštatoval, že povinnosť vrátiť výhodu

neoprávnene získanú v dôsledku nezrovnalosti nie je sankciou, ale len jednoduchým dôsledkom zistenia, že podmienky požadované na získanie výhody vyplývajúcej z právnej úpravy Európskej únie neboli splnené, čím sa poskytnutá výhoda stala neoprávnenou.

45. V rozsudku sp. zn. 3Sfk/29/2021 zo dňa 12. júla 2023 vyjadril kasačný súd právny názor (obdobnú argumentáciu obsahuje aj uznesenie NSS SR sp. zn. 3Sfk/19/2022 zo dňa 25. júla 2023), že finančnou opravou je potrebné rozumieť povinnosť vrátiť celý finančný príspevok alebo jeho časť z dôvodu zistenej nezrovnalosti, pričom v tomto prípade nejde o správnu sankciu ale o správne opatrenie. Uviedol, že naopak v prípade povinnosti vrátiť sumu nad rámec zistenej nezrovnalosti (ak nejde o úrok z omeškania podľa čl. 4 ods. 2 nariadenia Rady (ES, EURATOM) č. 2988/95), ide o správnu sankciu podľa čl. 5 nariadenia Rady (ES, EURATOM) č. 2988/95.

46. Z rozsudku NSS SR sp. zn. 3Sfk/20/2022 zo dňa 22. augusta 2024 vyplýva, že uloženie povinnosti vrátiť príspevok možno hodnotiť iba ako sankciu v širšom slova zmysle, čo však bez ďalšieho neznamena, že ide o sankciu trestnej povahy, na ktorú by bolo možné aplikovať zákonné inštitúty určené pre oblasť správneho trestania, ako aj príslušnú judikatúru. Uviedol, že v širšom slova zmysle je sankciou akýkoľvek negatívny následok, spojený s porušením primárnej právnej povinnosti, pričom od sankcie v užšom slova zmysle (t. j. sankcie trestnej povahy) ju odlišuje jej účel. Týmto je podľa jeho názoru predovšetkým navrátenie prostriedkov, ktoré neboli použité v súlade s podmienkami ustanovenými štátom, resp. Európskou úniou. Podotkol, že zákon o pomoci a podpore neumožňuje uložiť žiadnu správnu sankciu, nakoľko uvedená právna norma neupravuje správne delikty, tzn. že správny delikt v režime tohto zákona ani nemohol byť spáchaný, a teda nemohla byť zaň následne uložená administratívna - správna sankcia.

47. Správny súd sa v predmetnej veci priklonil k právnemu názoru prezentovanému v rozsudku NSS SR sp. zn. 3Sfk/20/2022 zo dňa 22. augusta 2024, resp. v rozsudku NSS SR sp. zn. 2Sfk/25/2021 zo dňa 22. júla 2022, t. j. že uloženie povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore, nespadá do kategórie správneho trestania, keďže ide len o sankciu v širšom slova zmysle a nie o sankciu trestnej povahy. V tejto súvislosti je tiež potrebné podotknúť, že povinnosť vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov možno v zmysle citovaného ustanovenia uložiť maximálne do výšky 100 % poskytnutého príspevku alebo jeho časti vzťahujúcej sa na predmet zákazky, a teda v tomto prípade nemožno hovoriť o preventívnom-represívnom charaktere danej povinnosti, ale iba o jej reparačnej funkcii vyplývajúcej z potreby navrátenia do pôvodného stavu z dôvodu ochrany finančných záujmov Európskej únie.

48. Pokiaľ ide o námietky žalobcu týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, ako aj napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k jednotlivým dôvodom porušenia zákona o verejnom obstarávaní s možným vplyvom na výsledok verejného obstarávania, správny súd ich vyhodnotil ako nedôvodné. Preskúmaním prvostupňového rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného a napadnutého rozhodnutia Ministersky pôdohospodárstva správny súd zistil, že z ich obsahu vyplývajú okolnosti porušenia relevantných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní žalobcom, dôsledkom ktorých bolo uplatnenie finančnej korekcie, sú z nich zrejme jednotlivé porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania zo strany žalobcu, ktoré mohli mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, s poukazom na výsledky kontroly ÚVO uvedené v protokole, ako aj konkrétne zákonné ustanovenia, ktoré boli konaním žalobcu porušené. Pokiaľ ide o žalobcom namietané porušenie § 9 ods. 3 v spojení s § 21 ods. 1 a ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní spočívajúce v nedodaní kompletnej dokumentáciu ÚVO, za toto porušenie nebola žalobcovi udelená finančná korekcia, keďže Dodatkom č. 1 k protokolu, ktorý je obsiahnutý v administratívnom spise, bolo toto porušenie z protokolu vypustené, čo vyplýva aj z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia.

49. Ďalšou výhradou žalobcu bolo, že v napadnutom rozhodnutí absentuje akákoľvek úvaha o tom, z akých podkladov vychádza stanovená výška finančných prostriedkov, aké právne predpisy boli aplikované a ako bola daná suma vyčíslená, pričom uvedené nevyplýva ani z jemu adresovanej žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Z obsahu prvostupňového rozhodnutia správny súd zistil, že právny predchodca žalovaného v jeho odôvodnení náležite neobjasnil postup pri výpočte jeden a pol násobku sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, keď iba konštatoval, že žalobcovi udelil finančnú korekciu vo výške 25% zo všetkých výdavkov vyplývajúcich z verejného obstarávania

na predmet zákazky vypočítanú v zmysle metodického pokynu, bez toho, aby poukázal na konkrétne ustanovenia metodického pokynu a špecifikoval, na základe akého výpočtu dospel k sume 273 065,40 eur, ktorú je žalobca povinný vrátiť a vôbec aká časť poskytnutého príspevku sa vzťahovala na predmet danej zákazky. Uvedené nedostatky odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia sa následne nepodarilo napraviť ani Ministerke pôdohospodárstva v napadnutom rozhodnutí, keďže v ňom síce uviedla spôsob výpočtu sumy obsiahnutej vo výroku prvostupňového rozhodnutia zo sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, avšak opäť v ňom absentuje výpočet výšky samotnej finančnej korekcie, t. j. sumy 182 043,60 eur uvedenej v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Tento výpočet pritom nie je obsiahnutý ani v samotnej žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, resp. v jej prílohách, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu. Preto správny súd vyhodnotil odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím ako nedostatočné a nesplňajúce kritériá v zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku.

50. Vzhľadom na uvedené správny súd dospel k záveru, že tak napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Preto správny súd podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) SSP napadnuté rozhodnutie Ministerky pôdohospodárstva a rovnako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec s poukazom na § 191 ods. 4 SSP vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

51. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude vo veci opätovne rozhodnúť s tým, že svoje nové rozhodnutie riadne odôvodní s poukazom na § 47 ods. 3 správneho poriadku tak, aby bolo preskúmateľné, t. j. aby v ňom bol podrobne popísaný postup pri výpočte sumy, ktorú je žalobca povinný vrátiť.

52. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v zmysle § 191 ods. 6 SSP v ďalšom konaní viazaný. Pokiaľ by žalovaný v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd by opätovne zrušil jeho rozhodnutie z tých istých dôvodov, môže mu správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť pokutu v súlade s citovaným zákonným ustanovením.

53. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.